

EDITORIAL

Tarragona, cap al 2017

1.000 MEUR és l'impacte econòmic que Tarragona espera aconseguir si finalment és la candidata escollida per organitzar els Jocs del Mediterrani del 2017. Una delegació de la ciutat viatjarà a finals de setmana a la ciutat turca de Mersin, on es decidirà on s'organitzen, finalment, aquests jocs esportius. Les xifres presentades ahir pel consistori tarragoní són engrescadores. A més de l'impacte econòmic, cal afegir els 130 milions d'euros en equipaments, els 57

MEUR en despeses de l'organització, els 100 MEUR per a la creació d'una vila olímpica i la creació d'un total de 7.000 llocs de treball. Tot plegat fa pensar que la candidatura paga la pena. Les xifres són reals, si s'albira el final de la crisi econòmica en l'horitzó del 2017. Però el camí fins arribar-hi no sembla fàcil quan totes les administracions tenen problemes de caixa. Més que la projecció de Tarragona, el que importa és el que els jocs deixaran a la ciutat.

TRIBUNA

La morositat pública

La greu referència econòmica que constitueix la morositat del sector públic és un fet que afecta milers de petites empreses i autònoms i que suposa un atac frontal per a aquells que són els més dèbils a l'hora d'afrontar una crisi econòmica que ens supera.

És evident que el tema és molt sensible a tots els nivells, amb moviments legislatius tant en el marc europeu com de l'estat espanyol, per trobar mesures per lluitar contra el problema; a efectes concrets, malauradament, els fets objectius són que els creditors institucionals són, cada cop més, sense veure's, de cap manera, el compliment de tot el legalment vigent pels que haurien de ser mirall de referència a l'hora de complir amb la llei en un tema tan important per la salut econòmica del país.

La realitat crua de molts ajuntaments i comunitats autònomes posa de manifest una autèntica manca de liquiditat que, fins i tot, pot posar en perill el pagament del sou dels funcionaris, per no esmentar tot el que fa a les empreses dependents de les administracions en situació de fallida en una gran majoria de casos.

Lluís Badia
Advocat
www.lluisbadia.cat

Malgrat el panorama exposat, malauradament segueix brillant per la seva absència la presa de decisions urgents en els àmbits esmentats, cosa que constitueix en tot el seu conjunt una clara irresponsabilitat compartida per molts gestors públics, però també per aquells ciutadans de bona fe que formen part dels consells d'administració de moltes empreses de caire municipal

i que assumeixen un marc de responsabilitat que a ben segur ningú els ha explicat.

És clar que tot el model d'irresponsabilitat en què estem instal·lats, amb un sector públic desfasat en la seva despesa del dia a dia i en la seva incapacitat per donar respostes possibles dintre del marc crític que a tots afecta, és una càrrega que incideix clarament en la possibilitat de recuperació econòmica que tots voldríem el més aviat possible, però això només serà viable si s'assumeix la greu realitat, per molt forta que sigui.

Per damunt dels autèntics malbarataments que s'han produït, amb responsables de tots els colors polítics, crec imprescindible afrontar la situació des de la humilitat de reconèixer el que s'ha fet malament, donant les explicacions que calguin, però sobre tot sabent reconduir, mentre siguem a temps, una situació que en moltes ocasions ens pot portar a la pròpia via concursal de molts ens institucionals, avui, sota una sospita massa fonamentada.

No crec que ens podem permetre seguir en la línia de «no passa res», ja que els límits «per aguantar» són cada cop

més minsos, i el que pot passar és que la insolvència ens posi en un lloc que crec que ningú desitja. Què s'espera per complimentar autèntics plans, que des de raonaments de lògica, suposin evitar sorpreses a curt termini con les que molts anuncien? I, com es pot lligar un acord majoritari de totes les opcions polítiques per buscar la presa de decisions fonamentals per fer primar el sentit comú, també quan es parla dels diners de tots?

El futur complicat que tenim podrà ser millor si es fa el que toca, començant per la pròpia viabilitat econòmica dels petits ajuntaments que hauran d'adequar la seva subsistència a un «model d'economia familiar» de no gastar per damunt del que s'ingressa.

El debat en portes de la discussió dels pressupostos als municipis per l'any 2012 pot ser un primer pas per tornar a la senda de la màxima transparència, amb una despesa que ha de deixar de costar un increment d'endeutament, avui insostenible, mitjançant la reordenació dels serveis que es poden assumir i la millora de la seva gestió al preu que calgui.

MES CONFIDENCIAL

«Les sales de dòping» a Tarragona

L'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, va deixar perplexos tots els periodistes i assistents a una roda de premsa en la qual el batlle parlava sobre els futurs projectes que acompanyaran la candidatura de Tarragona als Jocs Mediterrani 2017. *Lapsus linguae* o pura confusió, Ballesteros va sorprendre els assistents tot assegurant que les instal·lacions esportives de Tarragona gaudirien de «sales de dòping». Clarament, l'alcalde de Tarragona es referia al fet que els equipaments esportius tindrien una sala «antidòping» on es realitzen les proves per descartar el consum de substàncies prohibides en la pràctica de l'esport. Les cares dels assistents eren un poema...

Ballesteros va dir que als equipaments esportius hi haurien «sales de dòping»

Tots junts per Reus

Així sí. Això és que la ciutadania ens demana i en aquest cas concret és el que el país necessita. Les discussions constants entre els diferents partits polítics a tots els nivells augmenta la famosa desafecció i erosiona la imatge dels polítics en general. Aquests darrers dies hem observat com existeixen determinats temes que ens uneixen. Ara més que mai és responsable de tots compartir una mirada única en allò en el que estem d'acord.

I és per això que cal felicitar els diputats a Madrid del PSC, CIU, PP i PNV, els uns per promoure i els altres per recolzar la moció que sol·licita al Govern de l'Estat un posicionament clar i inequívoc en relació a la prioritització del corredor del Mediterrani davant la Comissió Europea davant

Teresa Pellarés
Portaveu del Grup Municipal del PSC de Reus

d'altres. Prioritzar no vol dir excloure, vol dir numerar, posar un ordre. Segurament tots els corredors són legítims però ara estem en un moment en què les inversions han de ser el més productives possibles i sens dubte aquesta ho és. Ho avalen les xifres: el 40% de la població i del PIB d'Espanya, el 60% de les exportacions i el 65% del tràfic marítim es troben en l'àmbit d'influència d'aquest projecte. Un projecte destinat a augmentar la productivitat de les nostres empreses i que sens dubte facilitarà la cre-

ació de llocs de treball. Per no parlar dels avantatges mediambientals que suposaria el decrement en l'emissió de gasos contaminants que resultaria de traslladar el transit rodad que actualment es realitza i transformar-lo en trànsit ferroviari.

El proper mes d'octubre la Comissió Europea indicarà si ha inclòs o no el corredor del Mediterrani en xarxa bàsica transeuropea, esperem que així sigui. Després caldrà que s'inclouguin durant anys en els pressupostos de l'Estat imports necessaris per acabar-lo de construir ja que la inclusió del corredor en la xarxa tan sols assegura una part del finançament l'altre ha d'anar a càrrec de l'estat. És aquí on haurem de tornar a estar més units que mai. Felicitar també la secció tinent alcalde de l'Ajuntament

de Reus i alguns dels seus companys al Parlament per instar el Govern de la Generalitat a iniciar els estudis i els treballs per a l'execució de l'eix viari Reus-Constantí-Perafort discutit prèviament en la Comissió de Territori i Sostenibilitat. Via destinada a millorar l'accés a l'estació de l'AVE i a connectar els polígons industrials de la zona amb la futura A27 de forma més directa. Recordem que la A27 unirà les poblacions de Tarragona i Montblanc passant per Valls, facilitant la sortida de mercaderies cap al nord i cap al centre de la península. Ningú no pot dubtar que units tindrem més força; davant les institucions europees, davant l'Estat espanyol i davant la Generalitat de Catalunya. Per això, des del Grup del PSC hi estem convençuts que també la resta de partits

de la oposició, estendrem la mà al Govern de la ciutat per reclamar a les diferents institucions la realització de totes les actuacions enfocades a aquella que sens dubte ha de ser la nostra principal preocupació, la creació de llocs de treball. I per aconseguir-ho s'ha de lluitar. Cal reclamar de forma conjunta i si cal amb fermesa allò que creiem que és nostre, que és just i que generarà beneficis pel territori. No podem sotmetre'ns a les decisions d'altres com sembla que s'està fent davant la poca resistència que s'està oferint en algunes de les decisions que es prenen des de Barcelona. Ara hem demostrat més que mai que el esperit reusenquista no va ser flor d'un dia. Els ciutadans de Reus ens van votar per defensar els seus drets. Fem-ho.

més
tarragona - reus - costa Daurada

Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001 - issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/ Alcalde Joan Bertran, 30.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diariemes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Sílvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]

Redacció: Laia Díaz, Carme Mas, Vicente Izquierdo, Alba Porta, Eloi Tost, Susanna Cases. Especials: Laura Gómez. Tancament: Mario López. Fotografia: Olívia Molet, Cristina Aguilar. Edició de publicitat: Sara Sorando. Distribució: Marta López. Administració: Núria Clos. Publicitat: Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull. [publicitat@mestarragona.com]

Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Distribució controlada: Amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència